

บทความวิจัย (ม.ค. – มิ.ย. 57)

รูปแบบการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาล ของผู้ประกอบการ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

ปิยลักษณ์ ชินคำ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์ 60000, email: piyachn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารธุรกิจ โดยจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานและเพื่อเสนอรูปแบบการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย เจ้าของกิจการ และผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหาร และพนักงานของบริษัทต่างๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 14 บริษัท รวม 970 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครซี และ มอร์แกน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้ 270 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และ Regression analysis ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการโดยรวมมีปัญหาการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลมีปัญหายอยู่ในระดับมากทุกด้าน รูปแบบการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการคือกำหนดนโยบายการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ ความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนของบริษัท และตามสภาพเศรษฐกิจ กำหนดวัตถุประสงค์โดยผู้บริหารระดับสูง และเจ้าของบริษัท และกำหนดแนวทางการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลทั้งหกประการ

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหารธุรกิจ, หลักบรรษัทภิบาล, ผู้ประกอบการ

คำขอบคุณ : ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Received January 25, 2013 ; Accepted March 20, 2013

A BUSINESS MODEL BASED ON CORPORATE GOVERNANCE PRINCIPLES FOR ENTREPRENEURS, AMPHOE MUANG CHANGWAT NAKHON SAWAN

Phiyalux Chincham, Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan 60000, email: piyachn@gmail.com

Abstract

This research intended to identify problems associated with doing business on principles of corporate governance and to propose a business model based on Corporate Governance Principles for entrepreneurs. Population in the study were the entrepreneurs, senior administrators, and company staff in Amphoe Muang, Nakhon Sawan, total 14 enterprises accounted for 970 employees and staff. A survey sample of 270 respondents derived from Krejcie & Morgan tabulation. Tool used in the research was questionnaire, 5-interval Likert scale with 95 percent confidence. The statistics used were the frequency, the percentage, the arithmetic mean, the standard deviation, t-test, F-test, and the regression analysis. The survey results revealed that the entrepreneurs, over all, were facing difficulties and problems in trying to implement the principles of corporate governance. Comparison of doing business on the principles of corporate governance based on personal attributes, turned out that there was no correlation between the two. A proposed business model for entrepreneurs was established based on the principles of corporate governance according to the enterprise priorities and economic environment, establishing business objectives by the management and the company owners, and giving guidelines based on the six principles of corporate governance.

Keywords : corporate governance principles, business modeling, entrepreneurs

คำขอบคุณ : ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทนำ

บรรษัทภิบาล หมายถึง การบริหารจัดการธุรกิจที่เป็นธรรมและโปร่งใส โดยผู้มีอำนาจบริหารจัดการธุรกิจนั้นๆ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และผลการกระทำของตนต่อผู้มีส่วนได้เสียกับบริษัท ทุกฝ่ายรวมถึงผู้ที่ถือหุ้น เจ้าหนี้ พนักงาน รัฐ ลูกค้าตลอดจน ประชาชนทั่วไป คณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบ การบริหารงานของผู้บริหารให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายของบริษัท ขณะที่ผู้บริหารงานมีหน้าที่ในการบริหารธุรกิจเพื่อสร้างผลกำไรให้ผู้ถือหุ้นทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ถือหุ้นรายใหญ่และรายย่อย ทั้งกรรมการและผู้บริหารมีความรับผิดชอบร่วมกันที่จะชดเชยหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา จ่ายภาษีให้แก่รัฐ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบในการประกอบธุรกิจ ของรัฐ นอกจากนี้ ยังมีความรับผิดชอบต่อพนักงานให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ลูกจ้างได้รับสินค้าที่มีคุณภาพหรือมีบริการที่ดี ตลอดจนประชาชนให้ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี (เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ : 2542) ในภูมิภาคเอเชีย การทุจริตของผู้มีอำนาจทั้งทางการเมืองและวงการธุรกิจ นำไปสู่ความล่มสลายของเศรษฐกิจ ในปี พ.ศ. 2540 ดังนั้นเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ประเทศต่าง ๆ ในแถบเอเชียจึงเกิดกระแสเรียกร้องความโปร่งใสในการทำธุรกิจกันมากขึ้น เพื่อเรียกความเชื่อถือเชื่อมั่นจากนักลงทุนต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนเพื่อให้เกิดการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจ จึงเกิดความตื่นตัวในเรื่องของบรรษัทภิบาลขึ้นมา หลักการพื้นฐานของบรรษัทภิบาลประกอบด้วย 6 หลักดังนี้ (1) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ องค์กรจะต้องกำหนดภารกิจของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน ทุกคน

ทุกฝ่ายรู้หน้าที่ของตนว่าจะต้องทำอะไร ทำอย่างไรและเข้าใจในหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน ยึดหลักความถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน (2) ความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตน ทุกฝ่ายในองค์กรจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้สึกรับผิดชอบอย่างแท้จริง มีความเข้าใจว่าต้องรับผิดชอบต่อใครบ้าง ในลักษณะใด แคไหน และอย่างไร (3) ความยุติธรรม ถือเป็นหลักจริยธรรมพื้นฐานในการทำธุรกิจ การสร้างความยุติธรรมในการดำเนินธุรกิจควรเริ่มตั้งแต่ระดับนโยบาย กฎระเบียบต่าง ๆ จะต้องมีความเสมอภาคมีความเท่าเทียม มีหลักการที่ชัดเจน (4) ความโปร่งใส ถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล ข้อมูลข่าวสารทางธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะผลการดำเนินงานและภายในทางการเงินที่บริษัทเปิดเผยจะต้องโปร่งใส เชื่อถือได้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ถือหุ้น นักลงทุน และตลาดทุน (5) คุณค่าระยะยาว หลักบรรษัทภิบาลให้ความสำคัญกับการสร้างคุณค่าระยะยาวแก่องค์กรมากกว่าการตักตวงผลประโยชน์ในระยะสั้น คณะกรรมการบริษัทจะมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความมุ่งมั่นที่จะทำธุรกิจเพื่อสร้างคุณค่าในระยะยาวเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (6) การปฏิบัติที่เป็นเลิศ องค์กรต้องส่งเสริมในการปฏิบัติงานในทุกด้านมุ่งสู่ความเป็นเลิศ มุ่งสร้างความสมบูรณ์แบบ โดยมีนโยบายที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจมีการผลักดันและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา (อัจฉรา โยมสินธุ์, 2544) จังหวัดนครสวรรค์มีธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม การบริการ หรือธุรกิจทางด้านการเงิน จำนวนมาก หลักบรรษัทภิบาลจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินธุรกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและเสนอรูปแบบการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อเป็นแนวทางการบริหารธุรกิจในสถานประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารธุรกิจ โดยจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน
2. เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ

วิธีวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้มี 2 ช่วง ตามวัตถุประสงค์คือช่วงที่ 1 ประชากร ประกอบด้วย เจ้าของกิจการ และผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้บริหาร ของบริษัทต่างๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ จาก 14 บริษัท รวมจำนวนประชากร 970 คน (ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดนครสวรรค์, 2553) ช่วงที่ 2 ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน กลุ่มตัวอย่างช่วงที่ 1. ได้แก่เจ้าของกิจการ และผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้บริหารและพนักงานของบริษัทต่างๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan, (Krejcie & Morgan, 1970) เลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (บุญชม ศรีสะอาด, 2541) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 คน ช่วงที่ 2 ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และ Regression analysis

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผู้ประกอบการโดยรวมมีปัญหาการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาล ในสถานประกอบการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลในหลักพื้นฐานทั้ง 6 หลัก พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงอันดับจากสูงลงไปต่ำสุด ตามอันดับดังนี้ คือ หลักการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หลักคุณค่างระยะยาว หลักความรับผิดชอบต่อหน้าที่ หลักความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตน หลักความโปร่งใส และหลักความยุติธรรม เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานกับปัญหาการบริหารด้วยหลักบรรษัทภิบาลโดยสรุปผลโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

รูปแบบการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ ควรดำเนินการโดยกำหนดนโยบายการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ ความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนของบริษัท และตามสภาพเศรษฐกิจ คณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารระดับสูง และ เจ้าของบริษัทกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางการการบริหารธุรกิจ

สภาพปัจจุบัน ในเขตอำเภอเมือง ถือเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม การบริการ หรือธุรกิจทางด้านการเงิน จำนวนมาก หลักบรรษัทภิบาล จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินธุรกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน แต่ในความเป็นจริงแล้วธุรกิจเอกชนที่แสวงหากำไรนั้นมีความเหมาะสมที่นำหลักบรรษัทภิบาลมาใช้กับธุรกิจเอกชนเพื่อแก้ปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจ ใน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ผู้ประกอบการโดยรวมมีปัญหาการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับมาก

รูปแบบการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ ควรมีดังนี้ การวางแผนการกำหนดนโยบายการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลควรยึดหลักหลักบรรษัทภิบาลมาเป็นสาระกำหนดเป็นนโยบาย การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการบริหารธุรกิจควรให้ คณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารระดับสูง และ เจ้าของบริษัท การกำหนดสาระสำคัญ ควรให้ความสำคัญในด้านหลักการและสาระสำคัญ การปฏิบัติที่เป็นเลิศ คุณค่างระยะยาว และ ความยุติธรรม ด้านการให้ความรู้การบริหารธุรกิจควรให้ความรู้เรื่องหลัก ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ หลัก ความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตน และ การปฏิบัติที่เป็นเลิศ ด้านให้เกิดควรจัดทำแผนงาน/โครงการ ตามความเหมาะสมคือแผนงาน/โครงการบริหารธุรกิจตามหลักการปฏิบัติที่เป็นเลิศ แผนงาน/โครงการบริหารธุรกิจตามหลักคุณค่างระยะยาว และ แผนงาน/โครงการบริหารธุรกิจตามหลักความรับผิดชอบต่อหน้าที่

รูปแบบวางแผนการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ ประกอบไปด้วย โครงสร้าง 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1.การวางแผนการบริหารธุรกิจด้วยหลักบรรษัทภิบาลของผู้ประกอบการ ได้แก่การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมายและกระบวนการบริหารธุรกิจ หลักการและสาระสำคัญ หลักบรรษัทภิบาล 6 หลัก การกำหนดแนวทาง การดำเนินงานตามแผน/โครงการ และวิธีการ 2. การปฏิบัติตามแผนเป็นขั้นปฏิบัติการ ดำเนินการตามที่วางแผนไว้ 3. ประเมินผลของการบริหารธุรกิจตามแผนงาน/โครงการ 4. การติดตามผลภายหลังที่ได้ดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพโดยการปฏิบัติตามวงจร PDCA ของ เดมมิง (วงจรเดมมิง, 2544)

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ข้อ 1 ที่พบว่าผู้ประกอบการมีปัญหาด้านการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะผู้ประกอบการเกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการบริหารธุรกิจด้วยหลักบริษัทภิบาล ได้แก่ การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์เป้าหมาย แนวทาง การบริหารงานด้วยหลักบริษัทภิบาล ควรให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการกำหนดและวางแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารธุรกิจในสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

รายการอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2553). **ฐานข้อมูลสู่ธุรกิจ (Companies in Thailand)**.
<http://knowledgebase.dbd.go.th/dbd/BRA/braTimeSeries.aspx>. ค้นเมื่อ 2553, กรกฎาคม 24 จาก
เดือนเด่น นิคมบริรักษ์. (2542). uc.thailis.or.th/chameleon : ค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2554 จาก
ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดนครสวรรค์. (2553) : <http://www.chaiwbi.com> : ค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2554 จาก
บุญชม ศรีสะอาด. (2541). วิธีสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
วงจระเดมมิ่ง. (2554). :<http://www.gotoknow> ค้นเมื่อ 11 มกราคม 2554 จาก
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2552). ค้นเมื่อ 11 มกราคม 2554. [sites.google.com/a/ttc.ac.th/tuktang/
xngkhkar-wichachiph/2010](http://sites.google.com/a/ttc.ac.th/tuktang/xngkhkar-wichachiph/2010)
อัจฉรา โยมสินธุ์. (2544). บริษัทภิบาล กลยุทธ์ธุรกิจแบบยั่งยืน. วารสารนักบริหาร. 5, 1, 20 – 25.
Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1970). Determining Sample Size for Research
Activities. Educational and Psychological Measurement, 30, 607-610.
Yamane, Taro. (1973). Statistics : An Introductory Analysis. (3rd ed.). New York : Harper & Row.

